

**CONCURSUL NAȚIONAL PENTRU ELEVII DIN MEDIUL RURAL
UNIVERSUL CUNOAȘTERII PRIN LECTURĂ****Etapă județeană, 10.05.2025****CLASA a VII-a**

- **Timp de lucru: 2 ore**
- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă 10 puncte din oficiu.**
- **Punctaj maxim: 100 de puncte**

PARTEA I (20 de puncte)**Citește cu atenție textul următor, apoi rezolvă sarcinile de lucru:**

Mai întâi, cum v-am spus, am vrut să mă fac pustnic. Mă laudam prietenilor că vreau să mă refugiez undeva pe un țărm pustiu sau într-un schit părăsit [...]. Mi se părea că, retrăgându-mă într-o grotă sau într-un pustiu, toată lumea va observa absența mea și va discuta tot timpul despre mine. Închideam ochii și visam că, nesuportându-mi lipsa, prietenii vor trimite mesageri după mine, rugându-mă să mă întorc, să renunț la hotărârea mea, la reclusiunea* mea. Eu refuzam, mă arătam neînduplecat, dar în realitate abia așteptam să fiu rugat mai departe, să insiste [...].

Dar niciodată n-am avut putere să duc ceva până la capăt. Porneam pățimaș într-o parte și n-ajungeam nicăieri. Mă aruncam în gol cu o exaltare tulbure și pe urmă mă întrebam de ce-am făcut-o. Eu însumi nu știam prea bine ce voiam, ascultând cum fierbea sângele în mine. Așa că nu m-am dus în niciun pustiu. [...]

După aceea, am vrut să mă fac judecător. Dar și aici m-am lovit de destinul meu sucit. Pentru că, domnilor, eu m-am născut în zodia Racului, dar, ca să încurce de tot lucrurile, ursitoarele mi-au dat pasiuni puternice, răstignindu-mă între ele și tendința racilor de a da înapoi. Ceea ce a fost un adevărat blestem pe capul meu, deoarece m-a împiedicat totdeauna să ajung la țintă [...]. Mă deranja, prin urmare, faptul că eu ca judecător urma numai să aplic legile, să le interpretez, fiind dator să judec în spiritul lor și chiar în litera lor. Asta însemna că rolul meu era doar să împart o dreptate gândită de alții, de cei care făceau legile. Dacă ei se schimbau și, odată cu ei, se schimba și optica asupra justiției, trebuia să se schimbe și optica mea, să consider drept ceea ce înainte era nedrept și invers [...].

Rezultatul a fost că a doua zi nu m-am mai prezentat la examen și am renunțat la cariera de judecător. Mi-am zis că singura dreptate posibilă e în ceea ce nu se mai poate schimba. Prin urmare, în istorie. Bătălia de la Waterloo poate fi pusă pe cântar fără probleme. Nicio surpriză nu mai e posibilă.

Așa am ajuns la istorie. Nu cu gândul să fiu istoric, ci cu gândul să fiu un magistrat care, în loc să judece pricini imediate, judecă dosarele istoriei. Numai că, am aflat asta mai târziu, nu prea e nevoie de magistrați în istorie. Ei pot fi chiar incoizi... Așa că, după ce am studiat istoria, am devenit profesor de istorie.

**reclusiune* – izolare, solitudine

(Octavian Paler, *Viața pe un peron*)

1. Scrie câte un sinonim pentru sensul din text al cuvintelor *destinul* și *totdeauna*. **4 puncte**
2. Menționează două meserii la care se face referire în text. **4 puncte**
3. Scrie enunțurile următoare în ordinea apariției lor în text.
 - a) *trebuia să se schimbe și optica mea*
 - b) *am devenit profesor de istorie.*
 - c) *Așa că nu m-am dus în niciun pustiu.*
 - d) *am renunțat la cariera de judecător.***4 puncte**
4. Formulează o idee principală care se desprinde din text. **4 puncte**
5. Explică, în 30-50 de cuvinte, semnificația secvenței *Mi se părea că, retrăgându-mă într-o grotă sau într-un pustiu, toată lumea va observa absența mea și va discuta tot timpul despre mine.* **4 puncte**

PARTEA a II-a (20 de puncte)**Citește cu atenție textul următor, apoi rezolvă sarcinile de lucru:**

După câteva mai ușoare, legate de nume de autori, cărți etc, m-am trezit întrebat cum am devenit eu scriitor! „Grea întrebare. Nu știu, e complicat“, a fost primul meu răspuns, scurt și spontan, pentru că chiar nu știam cum s-a petrecut acest lucru. Apoi, am început un fel de „povestea vieții mele“ legată de contactele mele cu cititul, apoi și cu scrisul. Rezum aici, în puțin spațiu, ceea ce am dezvoltat acolo pe lung, poate și cam dezlânat. Le-am povestit, deci, cum, pe la cinci ani, bunica mea, care era o femeie foarte credincioasă, m-a învățat să citesc pe Biblie. Cum exemplarul său era scris cu litere foarte mici, se mai ajuta cu ziarul „Scânteia“, unde titlurile erau scrise cu litere foarte mari. Sper, cum le-am spus și elevilor, că vor fi rămas ceva urme din Biblie, cum, de asemenea, sper să nu fi rămas prea multe din instrumentul auxiliar. După aceea, am citit, ca toți copiii, cărți de povești și, probabil m-au marcat, de vreme ce nu pot nici acum citi proză „fără poveste“, oricât de îndrăzneță ar fi din punct de vedere pur tehnic. Prima carte „serioasă“ citită autonom a fost „Cavalerii teutoni“, din pricina căreia, în vacanța de iarnă din clasa a treia, n-am ieșit aproape deloc din casă, iar la sfârșitul vacanței și al lecturii, eram complet amețit - numele acelea poloneze, cu patru-cinci consoane una lângă alta, mă făceau să mă întorc mereu înapoi, să nu-mi pierd personajele pe drum. Există însă o plăcere a lecturilor dificile care, din fericire, nu m-a părăsit nici acum. Imediat după aceea, am început să scriu „romane“ (...). Dar vreo șapte ani după această primă experiență a scrisului, n-am mai scris nimic, până spre sfârșitul liceului, când am reînceput însă, din pricină că mă îndrăgostisem, probabil, nu cu proză, ci cu poezie! Ceea ce pare sigur este faptul că am devenit scriitor, pentru că, mai întâi, am fost cititor. În timp, m-au ajutat să devin scriitor Poe, Rimbaud, Mallarmé, Dostoievski, Eminescu, Sadoveanu, René Char, Borges, Henry Miller și o mulțime de alți mari maeștri ai literaturii.

**dezlânat* - care este fără șir, fără logică

(Liviu Antonesei, *Cum am devenit scriitor*,
<https://ziarullumina.ro/opinii/repere-si-idei/cum-am-devenit-scriitor-63606.html>)

1. Precizează, într-un enunț, numele autorilor care l-au inspirat pe Liviu Antonesei să devină scriitor. **4 puncte**
2. Menționează titlul cărții care l-a determinat pe autor să scrie *romane*. **4 puncte**
3. Notează, pe foaia de concurs, litera căreia îi corespunde afirmația corectă, având ca reper informațiile din textul dat. **4 puncte**
 - a. *Autorului i-a fost ușor să răspundă la întrebarea cum a devenit scriitor.*
 - b. *Liviu Antonesei învață să citească din Biblie, de la mama lui.*
 - c. *Timpul dedicat lecturii „Cavalerii teutoni” este de un an.*
 - d. *În ziarul „Scânteia” titlurile erau scrise cu litere foarte mari*
4. Prezintă o semnificație a secvenței „*povestea vieții mele*”, așa cum se desprinde din text. **4 puncte**
5. Motivează, în minimum 30 de cuvinte, dacă lectura din sânul familiei l-a influențat ulterior pe Liviu Antonesei să devină scriitor. **4 puncte**

PARTEA a III-a (50 de puncte)

1. Numește un element de conținut comun celor două texte. **5 puncte**
2. Prezintă o trăsătură a textului literar și o trăsătură a textului nonliterar, ilustrându-le cu exemple adecvate din fragmentele date. **5 puncte**
3. Transcrie, din textul 1, un enunț referitor la meseria de judecător. **5 puncte**
4. Extrage, din cele două texte, cinci cuvinte din câmpul lexical al *școlii*. **5 puncte**
5. Crezi că un eveniment din copilărie poate avea impact asupra devenirii tale ca adult? Motivează-ți răspunsul, în 100-150 de cuvinte, valorificând al doilea text. **15 puncte**
6. Redactează un text descriptiv, de 150-250 de cuvinte, în care să prezinți meseria pe care ai dori să o ai în viitor. Introdu o secvență în care să motivezi alegerea făcută. **15 puncte**

Notă: În cazul cerințelor care solicită formularea răspunsurilor sub formă de enunț sau text, se vor puncta conținutul și redactarea răspunsului (registrul de comunicare, stilul și vocabularul adecvate, coerența textului, respectarea normelor de ortografie și de punctuație).